

**TIEN JAAR LATER**

Het eerste boek van DeePee.

In voorbereiding:

Elfjaarlater: [www.elfjaarlater.nl](http://www.elfjaarlater.nl)

Nog meer wetenswaardigheden om succesvol te daten.

**www.padiki.nl**

boeken met een visie

DeePee

## TIEN JAAR LATER

### Metaforische uitspraken:

Waarschuwing:

Dit boek bevat niets verhullende liefdesscènes.

**I am the man you love to hate.**

Weet je dat ik leef bij de gratie van de illusie?

De werkelijkheid is een illusie,  
Eenieder heeft zijn eigen werkelijkheid.

De waarheid?  
Die is ongelofelijker dan mijn leugens.  
Mijn tweelingwaarheid is, *zeg maar*, echt mijn ding.  
“*Maar.*”

Mijn laatste vriendin was een zwarte,  
(gekleurde allochtoon)  
tja, sorry, ik had een black-out,

© 2010 DeePee

[www.henkk.nl](http://www.henkk.nl)

Omslag ontwerp en *eye candy*, Henk Kuijpers

[www.sitepimp.nl](http://www.sitepimp.nl)

**ISBN: 9789086661428**

Voor ....

Wees maar niet bang, het gaat niet over jou, maar wel dankzij jou.

Ik heb een overdosis aan liefde nodig, en die ontvang ik overdadig en meer dan één keer per week van jou!

*Mi geri rowsu, soso lobi, mi lobi joe.*

## Dankbetuiging.

Dit boek schreef ik uit liefde voor heel veel vrouwen, zij waren het die mij steeds weer bevestigden dat ik hiermee door moest gaan om het te verwezenlijken. Aardige, vaak inspirerende vrouwen, van smal, tot maatje 50+. Van zeer oubollig tot extreem oversekst Van exhibitionistisch frivool tot verscholen muurbloempje. Van vrijgevig tot extreem hebberig en materialistisch. Van naïef zoekend naar de miljonair tot hunkerend naar de arm om de schouder of liefde en sex.

De diverse objectieve bibliotheek medewerkers die mij de goede richting aangaven hoe de hindernissen te nemen om bekend te worden met mijn ultieme krachtinspanning en hersenspinsel. Veel gerelateerde boekwerken heb ik doorgeworsteld om niet te vervallen in de bekende overdadig aanwezige literatuur voor de vrijgezel (single).

De vele diverse datingsites en relatiebureaus die door hun meer of minder puberaal moraalriddersende vingerwijzingen een gezichtsveld openden naar de realiteit van de voorspiegelingen en beloftes die ze pretendeerden te kunnen verwezenlijken.

De honderd-en-één bed-affaires en enkele honderden blind-dates met een steeds weer verhelderende nieuwe kijk op het liefdesleven. Niet één bedscène is hetzelfde, eenieder is weer uniek, ofschoon er een vaste strekking te ontdekken is bij 90 van de 100 vrouwen waar je het bed of canapé mee deelt.

Dit boek zou ook kunnen heten 'honderd en één standjes', maar dan met de voor- en naspel technieken, eveneens uitgekristalliseerd in relationele sfeer.

Een 'so sorry' aan de al de single vrouwen waarop ik de diverse verleidingstechnieken, worden ook besproken in dit boek, heb uitgetest met veelal een verrassend en vaak positief en zeer bevredigend humaan resultaat.

En 'last but not least':

De 'Lückenfüller' die ervoor zorgden dat ik het woord eenzaamheid niet leerde kennen.

Mijn familie, die mij nooit terzijde wilde staan, en mijn slechts een 'batraaf', dus de voortrekker en vrijbouter van de familie. Maar ook soms ben ik een lieve 'batsevietser'.

Mijn petekind Jelle en zijn broer, die mij nu nog, na vele jaren, stuurt en bijstuurt in dit ondankbare mensenleven.

Heel veel dank aan mijn huidige levenspartner Tiny, waarvoor ik veel respect heb en met wie ik uiteindelijk in samenzang en harmonie dit leven wil doorworstelen tot ons gezamenlijk einde der dagen.

## Inleiding tot: Tien jaar later.

In den beginne was er eens..... en ‘zo is het gekomen’. Nee zo ga ik niet starten. Het echte begin om dit boek nu eindelijk eens af te maken, af te ronden, de geschiedenis en historie een eindpunt te geven, heeft een andere reden ten grondslag. Er moest plaats worden gemaakt in mijn boekenkast, waar ook de archiefmappen staan. Met de papierversnipperaar in de aanslag bekijk ik elk velletje en ontdek in de massa onnodig bewaarde documenten en kleine restaurant rekeningen met namen en korte notities erop. Ellen, bitch, mooie ogen. Ilona, leuke bril, Hongaarse, slecht Nederlands, lief in bad. In bad ? Nu moet ik verder duiken in de annalen van het verleden. De notities, de oude emailtjes en msn-bestanden eens diepgaand raadplegen. Gelukkig ben ik een tijdje computerfreak geweest en bewaarde alle files, emails en foto’s.

Met naam en toenaam heb ik ze in de bestanden staan, al mijn liefjes, uitspattingen en leegzuigende vrouwen. Mijn haat tegen al hun onbegrijpelijke ontevredenheid, hun gezeur na de eerste weken van verliefdheid en bijna onverzadigbare sekshonger, kan mij er niet van weerhouden ieder teefje, dat ik aanhaal, met haar echte naam te willen noemen, rancuneus. Het zal mij de kop kosten, maar ik maakte eens een schijndood mee en weet dus hoe prettig het is om niet meer tot de levende geillijven te behoren. Ik ken geen angst voor de dood. Mijn gal zal ik onbehouden en zonder een blad voor de mond spuien.



Als je geen mooie jeugd hebt gehad zal dat je latere leven beïnvloeden, wordt mij steeds vaker gepredikt. Ik ben gaan geloven in die verklaring voor- en definitie van mijn gedrag. Als kind had ik een miserabele jeugd, dat zal dan zeker ook ten grondslag liggen aan het feit dat ik elke vrouw wantrouwde en er geen echte achting voor kon hebben. Nu heb ik, sinds mijn huwelijk en enkele keren samenwonen, de hoop niet meer dat het ooit nog eens vastigheid zal zijn met een geliefde. Je ontdekt zo vaak dat er meer achter zit dan dat er verteld wordt, en dan gebeuren er ook nog eens de vervelendste dingen bij een date, van beschoten worden tot levensbedreigingen. Veel nog getrouwde vrouwen, reeds zoekende naar een betere partij. Maar de echtgenoot laat dat niet zomaar over zich heenkomen en zal zich wreken, ik was al enkele malen het slachtoffer van een crime passionele. Begrijpelijk dat er gezegd word: 'nee over mijn verleden praat ik niet graag, zo leuk was dat niet'. Duidelijk taal dus. De waarheid mag niet aan het licht komen, want anders zou de nieuwe uitverkorene snel het hazenpad kiezen. Geen rouwverwerking, geen compensatiefase, wel hevig pamperen? Niet verstandig dames.

### *Hevig opstandig?*

In mijn vroege jeugd was ik al hevig opstandig. Ik wilde mijn eigen leven leiden. Geen sturing door mijn ouders, die het toch al te druk met hun bedrijf hadden en ons kinderen overlieten aan een akelige kindonvriendelijke huishoudster en kinderoppas. Nadien werden we allemaal naar een internaat verbannen en ondanks mijn talrijke ontsnappingen uit die gevang-

enis werd ik steeds weer teruggedumpt. In een inter-  
naat met veel te jonge broeders, zogenaamde gees-  
telijken die ons zouden begeleiden. Nee, gewoon  
afgedankte minkukels, broeder Crispinus en broeder  
Leonardus, die niets anders wisten te presteren dan te  
geilen op kleine weerloze onbevange kinderen. Geen  
studie voor nodig dus, gewoon lekker veel in de kerk  
rondhangen en heilig doen. We werden door die geile  
mannetjes als speelgoed gebruikt. Ze hielpen elkaar  
aan hun gerief te komen door ons van de een naar de  
ander door te sluizen. Normaal moest je eens in de  
week gaan biechten: 'ik heb gezondigd door gedachten  
en daden en vraag hier edelmoedig vergiffenis voor'.  
Wist ik veel wat ik gedaan had wat zonde zou zijn? Ja,  
later werd ik door andere oudere kostschoolgangers  
voorgelicht en deden we stoute spelletjes achter het  
kleedhok van het sportterrein.

*Je preteen piemel uit de broek.*

Piemel uit de broek laten halen en aan de ander  
laten zien die er dan aan zat te frunniken en niet wist  
wat je ermee kon doen. Een enkeling was al meer  
gevorderd en nam je pik zomaar in de mond of wist  
eraan te trekken tot die hard werd. Nee. Echt klaarko-  
men was er toen niet bij, wist ik veel wat dat zou kun-  
nen voorstellen.

*Schijnheilige oppassertjes.*

Maar die *heilige oppassertjes* wisten wel hoe lekker  
een jong onbedorven knulletje kon zijn en ontdekten  
en zochten steeds nieuwe kansen om aan je te kunnen  
zitten met hun kleffe tengels.

*Het gebeurde vóór onze ogen.*

Ze hadden geen angst dat we iets zouden zeggen thuis. We waren immers nog te onvolwassen om te bevatten dat hun gedrag funest zou zijn onze toekomst. Nu, jaren later, heeft dit een weerklank in mijn relaties. Het vertrouwen is er niet echt meer in de goedheid van de mensheid. Een enkeling van die z.g. oppassers uit die tijd kom ik nog wel eens tegen. De kloosterorde is inmiddels opgeheven. De grond waar het klooster, de schoolgebouwen en de slaapzalen waren is inmiddels bebouwd met nieuwbouw woningen. Ik zou er nooit willen wonen, met de herinneringen aan die verschrikkelijke tijd elke minuut onder en naast mij? De uitgetreden bewaarders zou ik zo de nek om willen draaien, en zeer zeker doe ik dat ooit nog wel eens. Schijnheilige figuren. Nu, in deze tijd zou je zulke mensen kunnen aanklagen voor kindermisbruik. Maar ach, ze hadden zeker niet die bedoelingen bij hun intreding aanvankelijk. Het gebeurde omdat ze ook van vlees en bloed waren en het verse jonge vlees lag met enkele honderden stuks voor het grijpen en liet zich gewillig betasten. Want zoals welbekend, op die leeftijd denk je dat zoiets normaal is. Nou, ik niet dus. Ik heb me er steeds tegen verzet en iedere kans die men greep om mij naakt te kunnen betasten, bekijken en meer, heb ik beantwoord met dreigingen dat ik zou slaan of schreeuwen. Na jaren van onderdrukking in deze kindonterende gevangenis wist ik mij door misdragingen en slechte cijfers op school te bevrijden en lieten mijn ouders mij eindelijk terugkeren in het veilige familieleven. Dag vertrouwen in de mensen.

Het was echter al te laat, te zeer beschadigd, te vaak afgewezen en onderdrukt. Jarenlang niet de noodzakelijke menselijke aandacht gehad. Is het zo dat je dan je waardering zoekt in andere dan de reguliere levenswijzen? Desalniettemin: mijn rudimentaire gevoel voor biseksualiteit heeft er een impuls door gekregen.

*Ik was nog een kind.*

Een kind, want dat was ik toch nog steeds, heeft toch een stuk gevoel en bescherming nodig? Omdat ik ook eenmaal weer thuis nog niet mijn draai kon vinden ging ik overal tegenin. Gehoorzamen was er nooit bij, en op de bovenste trede van de trap stonden steeds de rubbergezoolde sloffen klaar van mijn vader om straf uit te delen. En, het is echt waar, dat gebeurde meer dan eens per week. Uit mijn vroege kindsheid herinner ik mij dat bij het schoenzetten voor de Sint, ik steeds slechts een stok kreeg. Op de klederkast van mijn ouders stond een oude vaas, die steeds meer stokken ging bevatten, gekregen van de lieve Sint.

*Een goede jeugd,*

En een mooie beschermde jeugd geeft je de basis voor een gezond leven. Niet voor deze kandidaat voor het vrouwelijk schoon. Na enkele jaren uit een huwelijk gedwongen te worden eruit te stappen omdat de lieve vrouw zonodig verliefd ging worden op een man met een dikkere auto, groter huis en nog een huwelijk in zijn broekzak waarin zijn mooie bedgezel lag te wachten op het derde kindje. Een volgende relatie neemt het ook niet zo nauw met de trouw en knutselt

lekker wat erbij als manlief zich druk maakt op het werk. Gaan we dan nog denken dat het aan mij ligt?

*Voer voor psychologen?*

Of is dit al de zoveelste uitslover die het te goed doet in een relatie en zijn uitverkorenen met onmiskenbare liefde weet te omringen en een onuitputtelijke vrouwvriendelijke man wordt genoemd? En dan beland je dan in deze moderne tijd in het web van het www en de vele honderden datingsites en contactsites die pretenderen je enige echte ware liefde op stal te hebben. Grijp je kans en lees al die succesverhalen want de ultieme liefde staat ook op jou te wachten. Slechts aanmelden zonder kosten, slechts enkele Euro betalen om haar of hem te ontdekken in die dating hooiberg. Slechts een beetje veel pijn beleven als ze je haar reeds beproefde smoes weet aan te smeren: “ik heb net kennis kunnen maken met een hele leuke date en wil daar eerst eens mee zien of het wat wordt”. Laat je dirigeren naar de reservebank want ze is zoals zoveel niet eerlijk en ziet jou met je snorretje en witte sokken zeker niet zitten. Ze heeft nog zoveel wensen die jij haar niet kunt vervullen. Ze gaat door en blijft stevig daten tot ze een dateslet vol ervaring is, opzoek naar de ware liefde die nooit meer zal passen in haar bekrompen leventje vol onvervulbare afgesleten verwachtingen. Haar vriendinnen sturen haar en weten, als de enige echte stuurlui aan wal, hoe ze het moet aanpakken en welke mannen een goede score kunnen maken. Ze neemt hem mee naar haar vriendinnen op de teutkoffie om hem aan die opgedirkte ballotagecommissie voor te stellen waar de

dames zich verlustigen aan het mannelijke en hem afkeuren omdat ze liever zelf die onbekende mysterieuze gigolo eens willen proeven.

Verzand verzopen en weggezakt in het drijfzand dat internetdating heet krabbel ik omhoog en grijp dat ene strohalmpje dat mij laat ontdekken dat er ware liefde bestaat, maar niet vindbaar op het internet is. Mijn ups en downs, mijn dates, bedscènes, leerrijke momenten, onnozele bejegeningen, lachwekkende toestanden, onbegrip en menselijk vergenoegen laat ik je beleven uit een periode van om en nabij tien jaar. Nu tien jaar later is de situatie stabiel, een begrip kwam mijn leven binnen en maakte het pad vrij om ongekuist te verhalen en te beleren wat verstandig is te ondernemen na een breuk, zoekende naar een nieuwe aanvulling, invulling, genotverschaffer, samenondernemer, maatje met of zonder uitjes, nieuwe kanshebber, en noem maar op. Immers: “wie weet”. Die “wie” wil ik ooit ontmoeten, die “wie” weet het wel. Hut het, dat ut, net als al die katten die uit de bomen worden gekeken. De bomen zijn leeg, dus zetten we maar van alles hoog in het vaandel, ook al zijn we niet koningsgezind. En dan zijn er ook nog al die Ben-nen, Wil-len, Zou-wen, Kben-nen, t’tjes, n’tjes en wat dies meer zij waar geen HBO mens iets van kan maken.

Verder ga ik nu met opsommingen, belevenissen, intimiteiten uit de fase van tien jaar na mijn laatste samenwonen. Opgesmuikt met sappige, frivole en soms te ver gaande sexuele uitspattingen gedetailleerd beschrijvend voor de nymfomane lezer en lezeres. Ook de belerende tips om succesvoller te daten komen uitgebreid aan bod. Geniet en vermaak je.

## Hoofdstuk 1 (Betere titel gewenst..)

Betere titel gewenst?

Wat dacht je van:

‘Singles-Self-Hulp-Dating-Boek’?

Snel eerst een misverstand rechtzetten; dit boek is geen wetenschappelijk geschreven verhaal door iemand met een psychologische opleiding, maar puur gevoelsmatig uit de soms extreme, dan wel excentrieke, belevenissen op dating gebied. Veelal ontstaan via datingsites op het internet, waarvan er reeds vele honderden te vinden zijn in Nederland en nog duizenden meer wereldwijd.

### *Statistieken*

Er zijn momenteel iets meer dan 2,5 miljoen vrijgezellen in Nederland. Toch pretenderen veel datingsites dat ze meer dan 2,5 miljoen leden hebben ingeschreven. Dat maakt dan wel een en ander duidelijk. Ik tref vaak getrouwde mensen op de contact sites. Meestal wordt er gesproken van een verstoorde relatie en dat ze alvast opzoek zijn naar een nieuwe liefde. Zo kan je lekker wrijvingsloos overstappen naar de volgende kanshebber, lees: patiënt, in het liefdesspel. Vergeten we nu niet weer eens dat er een fase is die we rouwperiode noemen, waar we koste wat kost doorheen moeten om lekker stabiel en openminded aan iets nieuws te kunnen gaan bouwen? Ook de vele mannen en vrouwen die nog een relatie hebben maar er eens een vriendschap bij willen hebben omdat ze

zoveel ‘missen’ en tekortkomen in hun momentele relatie vindt je al stiekem snuffelend op het internet. Deze opsomming geeft dus aan dat er werkelijk meer dan het getelde aantal vrijgezellen volgens de statistieken zich bevindt op de contactsites.

### *Eerste voorzichtige stapjes.*

Wil je een goede nieuwe relatie vinden begin dan maar eens goed te filteren als je je als ‘single’ aanmeldt op een internetsite. Men plukt je er meteen als nieuweling uit en je wordt lekker heftig overdonderd met reacties in alle kleuren van de regenboog. Je denk nog wonderbaarlijk veel marktwaarde te hebben. Veel sites hebben een optie: zoek nieuwe leden. Je wordt meteen al gebrandmerkt als brugpieper in de grote groep van veeldaters, datingsletten en borderliners, met een beetje pech.

Tientallen reacties op één enkele dag zullen je ten deel vallen. En zeker niet te vergeten, als je een man bent, de tsunami van mooie oosterse vrouwen en jonge sms hoertjes van net 20 jaar. Maar hoe filter je nu door al dat lekkers, uit die snoepwinkels, om niet gebruikt te worden waarvoor je jezelf niet hebt aangemeld? Vindt jij er de ware liefde, als die al bestaat? Wat is de ware liefde; niets meer dan een pak melk uit de AH toch! De houdbaarheidsdatum staat er al op gestempeld. Lang geleden stond er nog geen datum van houdbaarheid op, dan wist je zeker dat het best lang goed bleef. Mijn oma zei het steeds weer: ‘in onze winkel gebruikten we de bonenblikken in de etalage als steuntjes, na enkele maanden of jaren werd de etalage vernieuwd, en we aten de bonen met smaak en



zonder vieze chemische stoffen erin'. De liefde is als een roes, daarna komt steeds weer de kater.

*De contactsite definitie.*

Een cyber Thaise relaxshop, 10 vrouwen staan en liggen te pronken met hun hebbes en houwen, 100 mannen komen kwijlend langs schuifelend opzoek naar die willige betaalbare prooi. De vrouwelijk kopetjes zijn steeds weer dezelfde, op bijna alle contactsites. Op sommige sites lees je hun aanmelddatum, dat geeft dus duidelijk aan hoe lang ze al de genietende veeldater zijn. Zijn we nu nog steeds dol te maken met al die succesverhalen die we onophoudelijk krijgen voorgeschoteld per email of zelfs via de tv-reclames van de datingsites?

*Een veelgehoorde uitroep.*

'Nee nee, ik sta er wel op maar doe er niets mee. Weet je wel dat die en die er ook op staat? En die is nog wel getrouwd. Mannen!' Lekker: ja maar die en die, een snelle vorm van 'jij-bakken tappen' en we schuiven het stempel van zoekende snel van ons af, naar een ander, want die is toch ook zo, dus ben ik nu niet verkeerd bezig ?! Ik ben het er grotendeels mee eens: de mooie vrouwen kun je op een datingsite toch niet vinden, die hebben offline al genoeg aanbidders aan hun vingertjes, ze krijgen dagelijks al genoeg sms'jes van vriendinnen, jij stoort daar zeer zeker bij. En, om dan ook nog eens online 1000 geilbakken op zich af te krijgen... Dat schiet ook niet op, op weg naar een goede relatie...

*En nu internetdaten.*

*Hoe doe je dat nou het beste: internetdaten?*

Hoe krijg ik gegarandeerd een positieve reactie van haar of hem? Wat is de beste strategie om een serieuze nieuwe liefde via het web zo snel mogelijk te ontmoeten? Hoe vermijdt ik mensen met een ‘vrijheid blijheid’ evangelie? Laat ik beginnen met de vraag of je jezelf eraan moet wagen of niet. Die vraag is niet eenvoudig te beantwoorden: internetdaten heeft goede en minder goede kanten.

*De goede kanten.*

- Dat je gemakkelijk veel kandidaten kunt bereiken.
- Dat je door de informatie in het profiel snel veel te weten komt.
- De profielteksten zijn in alle gevallen spiegelingen van een eigen verwachtingspatroon, dat men projecteert op de te vangen vis uit de internetdatingvijver.  
In de ijdele hoop dat het dus niet gefaket is, want ook dat is hedendaagse schering en inslag.  
Eerlijkheid heeft zijn waarde verloren deze eeuw.
- Dat de keuze bij de grote sites (ogenschijnlijk) groot is.

*De minder goede kanten.*

- Dat het erg veel tijd kost iemand te leren kennen.
- Dat klinkt raar, want je zit achter je PC en je stuurt een berichtje. Hoezo kost dat veel tijd?
- Dat de echt leuke mensen niet online zijn.
- Dat je weinig of geen serieuze keuze hebt.

Mijn ervaring is dat je met 5 minuten face to face met een persoon veel meer te weten komt dan met 2 uur e-mailen, of chatten via msn. Zogezegd kun je gemakkelijk vele uren aan één kandidaat besteden en op de eerste date ontdekken dat het helemaal niet jouw type is. Of dat men simpelweg heel erg tegenvalt in het echt. Internet filtert lichaamstaal en geluid weg en juist die verklappen heel veel over iemand. Ik hoor dan ook van veel mannen dat ze, na zoveel uren geïnvesteerd te hebben, uiteindelijk op een date belanden met een vrouw die hen tegenvalt. Wellicht kunnen deze mannen niet alleen zijn en zien dan de verbinding als het belangrijkste en niet de persoon met wie ze verbonden zullen zijn. Iemand zei me eens letterlijk: ‘Als ik haar had zien staan tussen andere vrouwen had ik haar nooit aangesproken’. Pijnlijk maar dus wel de eerlijke realiteit.

### *Echte leuke singles.*

De echt leuke singles zijn ‘niet’ online. Misschien moet ik dit nuanceren: Je vind ze er soms, slechts zelden dus. Maar de echt leuke singles hebben hobby's en bezigheden, hebben leuke vrienden en gaan vaak op pad. Kortom: ze komen veel mensen tegen en dus ook veel potentiële partners. Daar hebben ze geen internet voor nodig. De reden dus waarom je bijvoorbeeld geen bekende Nederlanders op een datingsite vindt. En als ze wel een profiel aanmaken, worden ze daar meteen voor gestraft: Een mooie vrouw met een interessant leven ontvangt op .....